

være ved de to Raad. Jærnbaneraadet og Kirkeraadet. Det er slet ikke mig, der har draget den Sammenligning mellem disse to Raad, det er den ærede Ordfører, som ved sin Dmtale af Kirkeraadet sagde, at det stillede han lige med Jærnbaneraadet, og ligesom han havde været sig som for selve — jeg tør ikke sige mere — for Jærnbaneraadets Protokoller, som bleve forelagte her, vilde han ikke heller have det aller mindste med Kirkeraadets Protokoller at gøre. Sammenstillingen var altsaa den ærede Ordførers, det var ham, der ligestillede de to Ting, og jeg optog kun efter ham at ligestille dem, for yderligere at forklare, hvorledes vor Stilling var til disse to Raad. Nu siger det ærede Medlem fra Stubbeboing, at de ere forskellige, idet han siger, det ene er mere ulovlig end det andet. Om Kirkeraadets Mvllighed ere vi enige, det var ulovligt, da det blev oprettet, ulovligt efter at Folketinget har protesteret imod det, og det er vedblivende og bestandig ulovligt, indtil det bliver ophævet. Men hvad Jærnbaneraadet angaar, er det akkurat lige saa ulovligt. Ministeren har, da han nedsatte dette Jærnbaneraad i den Resolution, der foreligger, paaberaabt sig Lovhjemmel derfor, men i den Finansudvalgs Betænkning, som foreligger efter Jærnbaneraadets Oprettelse, gør det Flertal i Finansudvalget, som det ærede Medlem hører til, opmærksom paa, at der ikke er en virkelig Lovhjemmel for dette Jærnbaneraads Oprettelse. Saaledes udtalte den daværende Ordfører for Finansudvalget, Grev Holstein Vedreborg, paa Flertallets Vegne, hvortil det ærede Medlem hørte saa godt som jeg, overfor den ærede Minister, at han ingen Lovhjemmel havde for sit Jærnbaneraad. Han sagde til ham, at han skulde have sørget for at føre en Lov om Statsbanedriften igennem her i Salen, og han sagde, at det, han skulde gøre, det rette, havde han ikke gjort. Det første, han ikke havde Ret til, havde han gjort, det var nemlig Jærnbaneraadets Oprettelse, og det sidste, han var forpligtet til, havde han ikke gjort. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at i den Resolution, som forelaa om Kirkeraadets Oprettelse, er det akkurat de samme Motiver, som paaberaabes fra Kultusministerens Side som senere fra Indenrigsministerens Side som Nyttens af et saadant Raad, idet han siger, at han savner et Organ for de Retninger, som gøre sig gældende her i Landet, og at han behøver en administrativ Hjælp. Det samme siger den ærede Indenrigsminister; han trænger ogsaa til en saadan administrativ Hjælp, og jeg ser for Resten, at han har

underrettet Udvalget i sin Tid om, at selv om vi vedtog en Lov om Statsbanedriftens Ordning, vilde han albeles ikke ophæve sit Jærnbaneraad. Det staar i Skrivelsen, han sendte til Jærnbanedvalget, saa det undrer mig, at den ærede Formand for dette Udvalg ikke har været opmærksom derpaa. Nu ere vi bleve klare over adskillige Sager, for det første, at den ærede Ordfører desavouerede det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Bernsen). Han erklærede nemlig, at havde han været Medlem af Jærnbanedvalget, havde han ogsaa paa det bestemteste modsat sig, at man udbad sig noget som helst angaaende Jærnbaneraadet. Det har jo derimod det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds paa inden Maade modsat sig; tværtimod, han har aftrykt den Resolution, som forelaa desangaaende. Jeg skal endnu kun sige, at dermed er altsaa fastlaaet, for det første, at efter Folketingets Standpunkt have de tvende Raad været akkurat lige ulovlige. Hvad de saa siden bestæftige sig med, er i og for sig ganske ligegyldigt, thi hvad et Raad, en Administration eller en hvilken som helst anden Institution bestæftiger sig med, er i og for sig ganske ligegyldigt over for det store og afgørende Spørgsmaal, om det i og for sig er ulovligt eller ikke. Men for Resten staar der i den Resolution, der foreligger om Kirkeraadet, at Ministeren i Reglen skal indhente dette Raads Mening om de forskellige Sager, ogsaa Lovgivnings-sager, han har at gøre med. Men derimod staar der for Indenrigsministerens Bedkommende, at Jærnbaneraadets Mening skal indhentes over alle vigtige Spørgsmaal, som angaa Forandringer i Driften (N. S. Larsen: Lad os saa det hele). Saa med Forøjelse: som angaar Forandringer i de bestaaende Køreplaner, Takster og Bestemmelser. Og naar man saa sammenligner det med, hvad der foreligger i Skrivelsen til Jærnbanedvalget, ser man, at den ærede Indenrigsminister overhovedet har forespurgt dette Raad om alle mulige Ting, som vedrøre Jærnbanedriften. Jeg tilstaar uværdigen at have læst Jærnbaneraadets Protokoller — jeg har derfor ikke anset mig for et mindre grundlovmæssigt Menneſte end før — og jeg finder i disse Protokoller, at alle de Spørgsmaal, der overhovedet vedrøre Jærnbanedriftens Forhold, ere komne til Forhandling i dette Raad, og at dette tydelig har indvirket paa den ærede Indenrigsministers Afgørelse, saaledes at Sagerne ere forelagte her i Tinget af den ærede Indenrigsminister i den Form, Jærnbaneraadet har ønsket, han skulde forelægge dem i. At det er Tilfældet, vilde være meget let at